

پایان نامه برای دریافت درجه‌ی کارشناسی ارشد

رشته‌ی تحصیلی:
زبان و ادبیات فارسی

عنوان:
حافظ شیرازی به روایت حافظ شیرازی

استاد راهنما:
دکتر علی‌اکبر باقری خلیلی

استاد مشاور:
دکتر قدسیه رضوانیان

نگارنده:
منیره محرابی کالی

سال تحصیلی: شهریور ۱۳۸۹

پایان نامه برای دریافت درجه‌ی کارشناسی ارشد

رشته‌ی تحصیلی:
زبان و ادبیات فارسی

عنوان:
حافظ شیرازی به روایت حافظ شیرازی

استاد راهنمای:
دکتر علی‌اکبر باقری خلیلی

استاد مشاور:
دکتر قدسیه رضوانیان

اساتید داور:
دکتر غلامرضا پیروز - دکتر مسعود روحانی

نگارنده:
منیره محرابی کالی

سال تحصیلی: شهریور ۱۳۸۹

به پدر و مادرم

۶

همسرم و پدر و مادر بزرگوارش

که در این راه تنهایم نگذاشته‌اند

تقدیر:

از دست و زبان که برآید کز عهده‌ی شکرش به درآید

به مصدق آیه‌ی «من لم يشكر المخلوق، لم يشكرا الخالق»^۱ شایسته می‌دانم در امر نگارش و تدوین این پایان‌نامه از:
- دکتر «علی‌اکبر باقری خلیلی» که با نکته‌سنجه‌ها و بینش دقیق علمی خود راهنمایی رساله را بر عهده داشتند،
- دکتر «قدسیه رضوانیان» که با رهنمودهای به‌جا و ارزشمند، امر مشاوره‌ی رساله را پذیرا شدند،
- جناب آقای «حمید اکبری» که در حروفچینی و صفحه‌آرایی و اصلاحات رساله کمال همکاری را داشتند،
و بخش تحصیلات تکمیلی دانشکده‌ی علوم انسانی و اجتماعی دانشگاه مازندران، به‌ویژه آقای «رضا داداشی» صمیمانه تشکر و قدردانی می‌کنم.

منیره محرابی کالی

شهریور ۱۳۸۹

فهرست مطالب

عنوان	صفحة
چکیده	
فصل اول: مقدمه	
۱-۱. تعریف مسأله	۲
۲-۱. پیشینه‌ی پژوهش	۵
۳-۱. حدود پژوهش	۶
۴-۱. سؤالات پژوهش	۷
۵-۱. اهداف پژوهش	۷
۶-۱. روش پژوهش	۷
۷-۱. معرفی فصول پژوهش	۷
فصل دوم: نظریه‌ها	
۱-۲. مقدمه	۱۱
۲-۲. نقد جامعه‌شناسخی ادبیات و دیدگاه ایپولیت تن	۱۳
۳-۲. فرضیه‌های نقد روان‌شناسانه	۱۶
۳-۲-۱. نظریه‌ی فروید	۱۶
۳-۲-۱-۱. نهاد، من، فرمان	۱۷
۳-۲-۲. غریزه‌ی مرگ (تاناتوس) و غریزه‌ی زندگی (اروس)	۱۹
۳-۲-۲. نظریه‌ی یونگ	۲۱
۳-۲-۳. نقاب (پرسونا)	۲۲

۲۳.....	۲-۲-۳-۲ . سایه
۲۳.....	۳-۲-۳-۲ . آنیما / آنیموس
۲۳.....	۴-۲-۳-۲ . پیرمثالی
۲۴.....	۵-۲-۳-۲ . خود و ماندالا
۲۵.....	۳-۳-۲ . الگوی خودشکوفایی آبراهام مزلو

فصل سوم: حافظ به روایت دیگران

۲۹.....	۱-۳ . حافظ به روایت تاریخ
۲۹.....	۱-۱-۳ . عصر حافظ
۳۰.....	۱-۱-۳ . شاهشیخ ابواسحاق اینجو
۳۱.....	۱-۱-۳ . امیر مبارز الدین محمد
۳۲.....	۱-۱-۳ . شاه شجاع
۳۳.....	۱-۱-۳ . شاه زین العابدین، شاه یحیی، شاه منصور
۳۴.....	۱-۱-۳ . حافظ شیرازی
۳۷.....	۲-۳ . حافظ به روایت پژوهشگران و شاعران
۳۷.....	۱-۲-۳ . شهید مطهری
۳۸.....	۲-۲-۳ . محمد گل اندام
۳۸.....	۲-۲-۳ . زریاب خویی
۳۸.....	۲-۲-۳ . جلال الدین همایی
۳۸.....	۲-۲-۳ . خلخالی
۳۹.....	۲-۲-۳ . مسکوب
۳۹.....	۲-۲-۳ . مصطفی رحیمی

۳۹.....	۸-۲-۳	عبدالحسین هژیر
۳۹.....	۹-۲-۳	داریوش آشوری
۴۰.....	۱۰-۲-۳	عبدالحسین زرین کوب
۴۰.....	۱۱-۲-۳	محمد معین
۴۱.....	۱۲-۲-۳	منوچهر مرتضوی
۴۲.....	۱۳-۲-۳	محمدعلی اسلامی ندوشن
۴۳.....	۱۴-۲-۳	ضیاء موحد
۴۳.....	۱۵-۲-۳	محمود هومن
۴۴.....	۱۶-۲-۳	حسن علی شیبانی
۴۴.....	۱۷-۲-۳	محمودی بختیاری
۴۴.....	۱۸-۲-۳	میرجلال الدین کزانی
۴۴.....	۱۹-۲-۳	مهدی پرهام
۴۵.....	۲۰-۲-۳	حسن انوری
۴۵.....	۲۱-۲-۳	استعلامی
۴۵.....	۲۲-۲-۳	بهاء الدین خرمشاهی
۴۶.....	۲۳-۲-۳	احسان طبری
۴۷.....	۲۴-۲-۳	شاملو
۴۷.....	۲۵-۲-۳	محمدامین ریاحی
۴۷.....	۲۶-۲-۳	علی دشتی
۴۸.....	۲۷-۲-۳	شفیعی کدکنی
۴۸.....	۲۸-۲-۳	رضا شاپوریان

۴۸.....	۲۹-۲-۳	۲۹. بهروز ثروتیان
۴۹.....	۳۰-۲-۳	۳۰. ذبیح‌الله صفا
۴۹.....	۳۱-۲-۳	۳۱. پورنامداریان
۵۰.....	۳۲-۲-۳	۳۲. سیروس شمیسا
۵۰.....	۳۳-۲-۳	۳۳. نیچه
۵۰.....	۳۴-۲-۳	۳۴. جامی
۵۱.....	۳۵-۲-۳	۳۵. گوته
۵۱.....	۳۶-۲-۳	۳۶. هوشنگ ابتهاج
۵۱.....	۳۷-۲-۳	۳۷. نصرالله مردانی
۵۲.....	۳۸-۲-۳	۳۸. شهریار
۵۳.....	۳۹-۲-۳	۳۹. کمال خجندي
۵۳.....	۴۰-۲-۳	۴۰. نیما
۵۴.....	۴۱-۲-۳	۴۱. اقبال لاهوری
۵۴.....	۴۳-۲-۳	۴۳. نتیجه‌گیری

فصل چهارم: حافظ به روایت حافظ

بخش اوّل: ۱-۴. توصیف شخصیّت حافظ از زبان حافظ

۴-۱-۱. احوال فردی، زندگی و ویژگی‌های روحی و اخلاقی حافظ	۵۹.....
۴-۱-۱-۱. نام و القاب	۵۹.....
۴-۱-۱-۲. فقر و عدم تمکن مالی	۵۹.....
۴-۱-۱-۳. علاقه به وارستگی	۶۲.....
۴-۱-۱-۴. دارای ظاهر و باطن یکسان و علاقمندی به افراد بی‌ریا	۶۲.....

۵۲.....	۴-۱-۱-۵. دوری از حرص
۵۳.....	۴-۱-۱-۶. دوری از مردم آزاری
۵۳.....	۴-۱-۱-۷. راست گویی
۵۳.....	۴-۱-۱-۸. بلندپروازی
۵۳.....	۴-۱-۱-۹. علاقمندی به اهل هنر
۵۳.....	۴-۱-۱-۱۰. مدارا با دشمنان
۵۳.....	۴-۱-۱-۱۱. نکته‌دانی و بذله گویی
۵۳.....	۴-۱-۱-۱۲. سحرخیزی
۵۳.....	۴-۱-۱-۱۳. اهل مطالعه
۵۴.....	۴-۱-۱-۱۴. حافظ قرآن و مأنوس با آن
۵۴.....	۴-۱-۱-۱۵. رazonیاز شبانه و عبادت
۵۴.....	۴-۱-۱-۱۶. پاک‌دامنی
۵۴.....	۴-۱-۱-۱۷. نگران دین و ایمان
۵۴.....	۴-۱-۱-۱۸. تواضع و بیزاری از غرور
۵۴.....	۴-۱-۱-۱۹. نرجیدن
۵۴.....	۴-۱-۱-۲۰. دعا کردن در حق دیگران
۶۵.....	۴-۱-۱-۲۱. علاقمندی به فراغت و آسوده‌دلی و پناه به طبیعت
۶۵.....	۴-۱-۱-۲۲. رسیدن به مقصد و کام‌روایی
۶۵.....	۴-۱-۱-۲۳. نارضایتی از خود و حسرت عمر تلف کرده
۶۵.....	۴-۱-۱-۲۴. نگاه حافظ به گذشته و آینده
۶۶.....	۴-۱-۱-۲۵. همت

۶۶.....	۱-۱-۴. احساس تنهايی، غربت و عدم درک مخاطب.....
۶۶.....	۱-۱-۴. ظاهر آرام و غم درونی.....
۶۷.....	۱-۱-۴. گلایه از دنیا، زمانه، بخت و روزگار.....
۶۷.....	۱-۱-۴. علاقه به شیراز و دلزدگی از این شهر.....
۶۷.....	۱-۱-۴. ازدستدادن یک عزیز یا فرزند.....
۶۷.....	۱-۱-۴. گناه و امید به رحمت حق.....
۶۸.....	۱-۱-۴. وابستگی به دربار و مدح.....
۶۹.....	۱-۱-۴. پناهبردن به عشق به خاطر سختی‌های زندگی.....
۶۹.....	۱-۲-۱-۴. شخصیت عارفانه‌ی حافظ.....
۶۹.....	۱-۲-۱-۴. اسیر جذبه‌ی عشق.....
۶۹.....	۲-۲-۱-۴. غفلت و پیداری.....
۷۰.....	۳-۲-۱-۴. ثبات و پیداری.....
۷۱.....	۴-۲-۱-۴. اعتقاد به ضرورت راهنمایی.....
۷۲.....	۴-۲-۱-۴. وصال و کامیابی.....
۷۳.....	۴-۲-۱-۴. بعد از وصال.....
۷۳.....	۴-۱-۳-۱-۴. شخصیت عاشقانه‌ی حافظ.....
۷۴.....	۱-۳-۱-۴. گریه کردن.....
۷۵.....	۲-۳-۱-۴. رنج کشیدن بسیار.....
۷۵.....	۳-۳-۱-۴. انتظار و امیدواری.....
۷۵.....	۴-۳-۱-۴. پیداری در عشق.....
۷۵.....	۴-۳-۱-۴. تسلیم در برابر معشوق.....

۷۸.....	۴-۳-۶. کامیابی.....
۷۸.....	۴-۳-۷. ویژگی های روحی عاشق.....
۷۹.....	۴-۳-۸. آه کشیدن.....
۷۹.....	۴-۳-۹. خسارت عشق.....
۷۹.....	۴-۳-۱۰. ناامید از وصال و ناکامی در راه عشق.....
۸۰.....	۴-۳-۱۱. دل اسیر زلف معشوق است.....
۸۱.....	۴-۳-۱۲. خونین بودن دل.....
۸۱.....	۴-۳-۱۳. فاش شدن راز عشق.....
۸۱.....	۴-۳-۱۴. بالرزش دانستن خاک در گاه معشوق.....
۸۱.....	۴-۳-۱۵. بی خوابی.....
۸۲.....	۴-۳-۱۶. عشق پیرانه سر.....
۸۲.....	۴-۳-۱۷. توصیه‌ی خود به صبر و تحمل.....
۸۲.....	۴-۳-۱۸. وضعیت جسمی.....
۸۳.....	۴-۳-۱۹. نالیدن.....
۸۳.....	۴-۳-۲۰. تقابل عشق و زهد.....
۸۴.....	۴-۳-۲۱. غیرت.....
۸۴.....	۴-۳-۲۲. نشنیدن نصیحت.....
۸۴.....	۴-۳-۲۳. نظر بازی.....
۸۴.....	۴-۳-۲۴. دلزدگی از عشق.....
۸۵.....	۴-۱-۴. شخصیت اجتماعی حافظ.....
۸۷.....	۴-۱-۴. شراب نوشی.....

۹۱.....	۴-۱-۲. اتهام به خود
۹۲.....	۴-۱-۳. رندی
۹۳.....	۴-۱-۴. بیزاری از توبه
۹۳.....	۴-۱-۵. رفت و آمد میان مسجد و میخانه
۹۴.....	۴-۱-۶. پیر مغان، پیر حافظ است
۹۴.....	۴-۱-۷. ننگ و نام
۹۵.....	۴-۱-۸. شخصیت هنری حافظ
۹۵.....	۴-۱-۹. شعر حافظ چه ویژگی هایی دارد که آنرا در ردیف شاهکار قرار می دهد؟
۱۰۰.....	۴-۱-۱۰. حافظ مؤقتیت شعر خود را نتیجه‌ی چه عواملی می‌داند؟
۱۰۱.....	۴-۱-۱۱. مبنای شعر بر راستی است یا دروغ؟
۱۰۲.....	۴-۱-۱۲. شعر حافظ از خودآگاه او نشأت می‌گیرد یا ناخودآگاه؟
۱۰۳.....	۴-۱-۱۳. شعر وسیله‌است یا هدف؟ مفید است یا لذت‌بخش؟

فصل چهارم: حافظ به روایت حافظ

بخش دوم: ۲-۴. تحلیل شخصیت حافظ

۱۰۹.....	۴-۲-۱. تحلیل شخصیت حافظ براساس دیدگاه فروید
۱۱۰.....	۴-۲-۱-۱. تحلیل شخصیت سه‌گانه‌ی حافظ براساس نهاد، من، فرمان
۱۱۶.....	۴-۲-۱-۲. غریزه‌ی مرگ و غریزه‌ی زندگی در شعر حافظ
۱۲۳.....	۴-۲-۲. تحلیل شخصیت حافظ براساس دیدگاه یونگ
۱۲۳.....	۴-۲-۲-۱. تجلی کهن‌الگوی نقاب و سایه در شعر حافظ
۱۲۸.....	۴-۲-۲-۲. نمود آنیما در شعر حافظ

۱۳۵.....	۴-۲-۲-۳. تجّالی پیرمثالي در شعر حافظ
۱۳۷.....	۴-۲-۲-۴. تجسم ماندالا در شعر حافظ
۱۳۸.....	۴-۲-۳-۳. تحليل شخصيت حافظ مطابق بالگوي خودشکوفايي مزلو
۱۳۸.....	۴-۲-۳-۱. درك بهتر واقعيت و برقرارى رابطهى سهل ترباآن
۱۴۱.....	۴-۲-۳-۲. پذيرش(خود، طبيعت و ديگران)
۱۴۲.....	۴-۲-۳-۳. خودانگيختگى، سادگى و طبيعى بودن
۱۴۳.....	۴-۲-۳-۴. مسئله مدارى
۱۴۵.....	۴-۲-۳-۵. كيفيت کناره گيري، نياز به خلوت و تنهايى
۱۴۶.....	۴-۲-۳-۶. خوداختاري، استقلال فرهنگ و محيط، اراده و عوامل فعال
۱۴۷.....	۴-۲-۳-۷. استمرار تقدير و تحسين
۱۴۸.....	۴-۲-۳-۸. تجربه‌ي عرفاني، تجربه‌ي اوج
۱۴۸.....	۴-۲-۳-۹. حس همدردي
۱۴۹.....	۴-۲-۳-۱۰. روابط بين فردي
۱۴۹.....	۴-۲-۳-۱۱. ساختار منشى مردم گرا
۱۵۰.....	۴-۲-۳-۱۲. تشخيص بين وسيله و هدف
۱۵۱.....	۴-۲-۳-۱۳. شوخ طبعي فلسفى و غير خصماني
۱۵۲.....	۴-۲-۳-۱۴. خلاقيت
۱۵۳.....	۴-۲-۳-۱۵. مقاومت در برابر فرهنگ پذيرى
۱۵۷.....	۴-۲-۴-۱. تأثير نژاد، محيط و زمان بر حافظ
۱۵۷.....	۴-۲-۴-۲. نژاد
۱۵۷.....	۴-۲-۴-۳-۱. هويت مللي ايرانيان با تکيه بر مؤلفه‌های فرهنگي

۱۶۰.....	۲-۱-۴-۲-۴ . خداشناسی حافظ
۱۶۸.....	۳-۱-۴-۲-۴ . دین مداری حافظ
۱۶۹.....	۴-۱-۴-۲-۴ . تقدیرگرایی در اشعار حافظ
۱۷۴.....	۵-۱-۴-۲-۴ . شادی و نشاط
۱۹۰.....	۲-۴-۲-۴ . تأثیر محیط بر حافظ
۱۹۴.....	۳-۴-۲-۴ . روح زمان در شعر حافظ

فصل پنجم: نتیجه‌گیری

۱۹۸.....	نتیجه‌گیری
۲۰۳.....	فهرست منابع و مأخذ
۲۱۹.....	چکیده انگلیسی

«چکیده»

به دلایل متعددی از جمله پایگاه رفیع حافظ در شعر فارسی، ارادت فارسی زبانان نسبت به او، ابعاد پیچیده و پرمرز اشعارش و امکان خوانش‌های گوناگون از آن، دیدگاه‌های مختلف و اغلب متضاد، در باره‌ی شخصیت حافظ ارائه شده است. اما حافظ در باره‌ی خود چه نظری دارد؟ این پایان‌نامه تلاش کرده است به این پرسش پاسخ دهد.

در ابتدای این پژوهش، دیدگاه‌های مختلف در باره‌ی حافظ به صورت خلاصه نقل شده است؛ اما ویژگی‌های شخصیت حافظ به روایت خود حافظ، بحث اصلی این پایان‌نامه را تشکیل می‌دهد که در آن تمام گفته‌های حافظ در باره‌ی خود، ابتدا توصیف شده و سپس مورد تحلیل قرار گرفته است.

توصیف شخصیت حافظ از نگاه خود حافظ به پنج قسمت تقسیم‌بندی شده است که عبارتند از: احوال فردی و ویژگی‌های روحی و اخلاقی حافظ؛ شخصیت عارفانه‌ی حافظ؛ شخصیت عاشقانه‌ی حافظ؛ شخصیت اجتماعی حافظ و شخصیت هنری حافظ. چون شخصیت حافظ ابعاد متعددی دارد، ما برای ارائه تحلیلی کامل و همه‌جانبه، از نظریه‌های مختلف در حوزه‌های روان‌شناسی و جامعه‌شناسی ادبیات کمک گرفته‌ایم. این نظریه‌ها عبارتند از: نظریه‌های «نهاد، من و فرامن» و «غربیزه‌ی مرگ و غربیزه‌ی زندگی» از زیگموند فروید، نظریه‌ی کهن‌الگوها و فرآیند تفرد از یونگ، نظریه‌ی «الگوهای خودشکوفایی» از آبراهام مزلو و نظریه‌ی «تأثیر نژاد، محیط و زمان» براثر ادبی و مؤلف از ایپولیت تن. به کمک این نظریه‌ها، تلاش کرده‌ایم تا از معنای ظاهری سخن حافظ فراتر رفته و به درک عمیق‌تری از شخصیت او دست یابیم. حاصل ادراک و تحلیل ما از شخصیت حافظ در فصل چهارم و جمع‌بندی و خلاصه‌ی آن در قسمت نتیجه‌گیری ارائه شده است که براساس آن، حافظ شخصیتی متعادل و خودشکوفا دارد و تحت تأثیر کهن‌الگوها قرار گرفته و به تفرد دست یافته است. براساس دیدگاه ایپولیت تن به خاطر تأثیر عامل «نژاد»، بعضی از مولفه‌های هویت فرهنگی ایرانیان مانند خدا باوری، دین مداری، تقدیر‌گرایی و شادی در دیوان حافظ به خوبی جلوه گرشده اند اما ویژگی‌هایی مانند نام‌جویی و خرد‌گرایی به دلیل دو عامل «محیط و زمان» به ضد ارزش دگرگون شدن.

کلمات کلیدی:

حافظ، فروید، یونگ، مزلو، شخصیت، عاشقانه، اجتماعی و عرفانی.

ض

فصل اول

مقدّمه

۱-۱. تعریف مسئله

دو پرسش مهمی که در حافظ پژوهی مطرح اند، عبارتند از: ۱- حافظ کیست؟ ۲- حافظ چه می گوید؟ آثاری که در حوزه‌ی حافظ پژوهی نگاشته شده‌اند، به روش‌ها و تحلیل‌های متفاوتی به سؤال‌های مذکور پاسخ داده‌اند و در این پایان‌نامه نیز «کیستی حافظ» مورد نظر است.

دیوان حافظ هم به‌دلیل ماهیت قالب غزل و هم به‌سبب آفاق گسترده‌ی فکری و عاطفی خود شاعر، سرشار از موضوعات و مضامین متنوع در حوزه‌های دینی، فرهنگی، اجتماعی، سیاسی و... می‌باشد که می‌توانند اسباب شناخت حافظ به‌شمار آیند و یکی از معتبرترین روش‌های شناخت خالق هر اثری، شناخت از طریق خود اثر می‌باشد که در آن محقق به‌جای تکیه بر منابع و مراجع بیرون از متن، بر داده‌ها و اطلاعات درون‌متن تکیه می‌نماید؛ با توجه به بررسی‌های به‌عمل آمده، مشخص شده که غالب آثاری که در حوزه‌ی حافظ پژوهی در باره‌ی او نوشته شده‌اند، به زندگی‌نامه، مذهب، معاصران، حوادث و رویدادهای عصر حافظ، اندیشه‌های فلسفی و کلامی، سلوک عرفانی حافظ و... پرداخته‌اند. اگرچه این تحقیقات در جای خود بسیار ارزنده و راهگشا می‌باشند، اما برای پاسخ به «کیستی حافظ» کافی نیستند و حتی در پاره‌ای از موارد «به‌علت نقاب‌های گوناگونی که از زمان مرگ حافظ تاکنون به چهره‌ی زیبایش زده‌اند، حقیقت تابناک شخصیت او در پس ابر سیاهی از تعارفات بی‌جا ناپدید شده است»(هومن،

۱۳۷۵: ۷۰) و شخصیت حافظ را آن‌گونه که دوست داشته‌اند، جست‌وجو کرده‌اند و نه آن‌گونه که هست.

انگیزه‌ی اصلی در این پایان‌نامه، شناخت حافظ با تکیه بر اطلاعاتی است که خود حافظ در غزلیاتش داده و خود را بدان‌گونه معرفی کرده است. اگرچه «غزل حافظ در هاله‌ای از ابهام، ایهام و چندسویگی لفظی و مضمون جریان می‌یابد و حالتی منشوری و درونی دارد که تفسیر‌پذیر و تأویل‌آمیز است» (rstgarfasiyi، ۱۳۸۵: ۲۱۱) و این موضوع شناخت واقعی شاعر را دشوار می‌نماید؛ اما بدون هیچ‌گونه ادعایی، روش تحقیق ما به‌گونه‌ای خواهد بود که با انصراف از کلی‌نگری و کلی‌اندیشی و تمرکز بر اشعار و ایاتی که از دیدگاه ارجاعی، نزدیک‌ترین همبستگی را با حافظ‌شیرازی دارند، به شناخت واقعی‌تری از حافظ‌شیرازی دست یابیم.

حافظ به‌گونه‌های مختلفی از خود سخن می‌گوید:

(الف) با استفاده از فعل اول شخص و ضمایر «من»، «ما»، «خود»، «خویشن» و... از من خود سخن می‌گوید که گاهی مراد او «من نوعی» است؛ گاهی هم مراد از من، «من» اجتماعی است، «در این مرحله، حافظ آن‌چه می‌گوید، آهوناله‌ی فردی و شخصی خود نیست. بازگویی دردهای فراگیر اجتماعی است. واگویه‌های برانگیزانده‌ای است که زخم‌های مشترک مردم را فریاد می‌کند و خصلت همه‌مکانی و همه‌زمانی می‌یابد» (حسن‌لی، ۱۳۸۵: ۱۹۹).

(ب) در مقطع غزل با آوردن تخلص «حافظ» از خود سخن می‌گوید، «تخلص در بسیاری از غزل‌ها، وجودی به‌نسبت مستقل است یا بار معنایی آزادتر در مقایسه با درون‌مایه‌ی اصلی غزل دارد که بیش از همه دارای خصلت مفاخره‌آمیز است؛ تخلص در سطحی متفاوت از موضوعات غزل قرار دارد، بدین‌معنا که ما در متن غزل با شاعری رو به رو هستیم که امور را از خاستگاه ذهنی یا تجربه‌ی خود، تصویر و استدلال می‌کند و برای طرح آن از ضمایر «من» و